

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8Er/1189/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214221650
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2214221650.3

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v exekučnej veci oprávneného: W.. B. B., I.. X.XX.XXXX, Z. M. XX, XXX XX Y., právne zastúpený: Erben & Erben, advokátska kancelária, s.r.o., Mostová 2, Bratislava, IČO: 35 724 111, proti povinnému: R.. B. X., I.. XX.XX.XXXX, Z. O. XXX/XX, XXX XX Š., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Tomáš Peltzner, Exekútorský úrad so sídlom Jakubovo námestie 15, 81109 Bratislava, pod sp. zn. EX 562/2014, o vymoženie 42.421,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súd o trovách exekúcie rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Na tunajšom súde je vedené exekučné konanie na základe exekučného titulu - na základe vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave číslo konania 1Cob/109/2014-817 zo dňa 25.09.2014. Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu konajúci súd vydal dňa 15.12.2014 súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného.

2/ Dňa 26.01.2015 bol doručený súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekučného konania z dôvodu nedostatku podmienky konania - prekážky začatej veci a námietky proti exekúcii. V návrhu upozorňuje na nedostatok procesných podmienok pre vedenie tohto exekučného konania, nakoľko na Okresnom súde Dunajská Streda je vedené exekučné konanie na základe skôr dôjdeného návrhu v tej istej veci /návrh na začatie exekúcie podaný u exekútora JUDr. Tomáša Peltznera dňa 23.8.2012, sp. zn. EX 178/2012/; exekučné konanie je vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 12Er/927/2012. Vyššie uvedené exekučné konanie sp. zn. 12Er/927/2012 sa týka rovnakých účastníkov na strane oprávneného ako aj povinného, rovnakého predmetu konania, rovnakého skutkového stavu. V dôsledku skutočnosti, že konajúci súd nerešpektoval prekážku litispendencie a exekútorovi vydal poverenie na vykonanie tejto exekúcie, povinný sa dostal do stavu právnej neistoty spočívajúcej v tom, že povinný bol postavený do pozície povinného v dvoch exekučných konaniach, zameraných na vymoženie totožného peňažného plnenia. Na základe vyššie uvedeného má povinný za to, že je povinnosťou exekučného súdu ex offo v tejto exekučnej veci, vedenej na základe neskôr podaného návrhu, konanie zastaviť podľa §§ 58 ods. 1, 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, s použitím § 251 ods. 4 podľa s 103, § 104 ods. 1 a § 83 O.s.p. V súlade s ust. § 50 ods. 1 Exekučného poriadku spolu s návrhom na odklad exekúcie z dôvodov v podstate identických, ako boli námietky podané v ešte prebiehajúcim skôr začatom konaní (podanie povinného zo dňa 9.II.2012 v ex. veci vedenej súdnym exekútorom JUDr. Tomášom Peltznerom sp. zn. EX 178/2012), vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn.12Er/927/2012: 1/ proti rozsudku Krajského súdu v 1Cob/109/2014-817 zo dňa 25.9.2014 (exekučný titul v tejto exekučnej veci) bol povinný nútený v zákonnej lehote dňa 5.12.2014 opätovne podať mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie zo dňa 4.12.2014), okrem iného aj z dôvodu absolútneho nerešpektovania záväzného právneho názoru NS SR

v tejto právnej veci odvolacím súdom pri jeho opätovnom rozhodovaní o odvolaní žalobcu a je teda reálny predpoklad, že exekučný titul, na základe ktorého začalo toto exekučné konanie, bude znova zrušený. Povinný opätovne vzniesol námietku premlčania, poukázal pri tom na skutočnosť, že ako prvostupňový, tak aj odvolací súd v exekučnej veci, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda na základe neskôr podaného návrhu, sa s ním vznesenou námietkou premlčania dôsledne zaoberali a sa s ňou stotožnili konštatovaním, že premlčacia lehota v tejto právnej veci (údajný nárok na vrátenie vkladu údajného tichého spoločníka) uplynula dňa 1.4.2012.

3/ Oprávnený sa k návrhu povinného v podaní doručenom súdu dňa 12.02.2015 vyjadril tak, že táto námietka nie je dôvodná a teda správny bol postup prvostupňového súdu keď vydal poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Ustanovenia, ktoré vo svojom podaní povinný uvádza (§ 83, § 103 a § 104 Občianskeho súdneho poriadku) v súvislosti s údajným vznikom prekážky litispendencie a teda zastavením konania nie sú v tomto prípade relevantné. Občiansky súdny poriadok je procesným predpisom, ktorý upravuje tzv. základné konanie, zatiaľ čo Exekučný poriadok je predpisom, ktorý upravuje tzv. vykonávacie konanie. V exekučnom konaní sa prostredníctvom súdneho exekútora realizuje nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí ako aj ďalšia exekučná činnosť. Z toho vyplýva aj vzťah špeciality Exekučného poriadku vo vzťahu k OSP. Z tohto vzťahu lex specialis a lex generalis potom vyplýva aj nutnosť aplikovať na výkon rozhodnutia predovšetkým ustanovenia osobitného predpisu, ktorým je Exekučný poriadok. Táto zásada je zakotvená v ustanovení § 254 ods. 4 OSP. Exekučný poriadok upravuje tzv. prekážku litispendencie v ust. § 36 ods. 3 Exekučného poriadku podľa ktorého „Začatie exekučného konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo iné exekučné konanie. Ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie v tej istej veci niekoľkým exekútorom, exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie poverí súd; v ostatných prípadoch sa exekučné konanie zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.“ Prekážka litispendencie je v Občianskom súdnom konaní (ust. 83 OSP) naproti tomu definovaná tak, že musí ísť o totožnosť účastníkov i predmetu konania. Predmet konania je vymedzený petitom návrhu na začatie konania, a základ uplatneného nároku je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený. Takto vymedzená totožnosť veci však v exekúcii neplatí, nakoľko súd tu nenachádza právo, ale naopak už judikované právo vykonáva. Z citovaného ustanovenia § 36 ods. 3 Exekučného poriadku v kontexte s účelom exekučného konania ako konania vykonávacieho nepochybne vyplýva, že tá istá vec sa viaže k totožnému návrhu na vykonanie exekúcie opierajúcemu o jeden a ten istý návrh na vykonanie exekúcie, ktorý sa opiera o ten istý exekučný titul. Exekučným titulom je podľa ust. § 41 vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. Podľa ust. § 39 ods. 2 Exekučného poriadku je obligatórnou náležitosťou návrhu na vykonanie exekúcie aj rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti. Vyššie uvedený záver podporuje aj dostupná judikatúra súdov vzťahujúca sa k ust. § 36 ods. 3 Exekučného poriadku, ktorá konštantne uvádza že „Prekážku litispendencie v rámci stretu dvoch exekučných konaní upravuje výslovne § 36 ods. 3 Exekučného poriadku. Tou istou vecou sa rozumie exekučné konanie medzi tými istými účastníkmi konania smerujúce k vymoženiu rovnakej pohľadávky priznanej na základe toho istého exekučného titulu.“ V konaní sp. zn. 12Er/927/2012 vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda medzi rovnakými účastníkmi konania bolo exekučným titulom rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 1 Cob 275/2009 z 3.6.2010, v znení opravného uznesenia z 20.9.2012, ktoré bolo mimochodom zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obdo 30/2012 z 20.3.2014. V tomto exekučnom konaní sp. zn. 8Er/1189/2014 bolo však exekučným titulom rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 1Cob 109/2014 z 25.9.2014 / ďalej len „Exekučný titul, z čoho už na prvý pohľad vyplýva, že nejde o ten istý exekučný titul a teda ani o tú istú vec v zmysle ust. § 36 ods. 3 Exekučného poriadku. Na tejto skutočnosti nič nemení ani fakt, že ide o rozhodnutia, ktoré boli vydané v jednom základnom konaní. Podstatné je, že obe rozhodnutia nie sú, resp. nikdy neboli (Exekučný titul 1 v konaní 12Er/927/2012 bol zrušený dňa 20.03.2014/ identické po formálnej ani obsahovej stránke, čo vyplýva okrem iného už aj z rozsahu priznanej náhrady trov konania, výšky uplatnených úrokov z omeškania atď. Tvrdenie povinného v námietkach, že je vystavený dvom exekúciám na vymoženie toho istého plnenia teda nie je dôvodné. Ak by sme však aj prijali argumentáciu povinného, že v predmetnej veci existovala v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie v tejto veci prekážka litispendencie, čo oprávnený vzhľadom na hore uvedené dôvody absolútne popiera, dáva do pozornosti exekučného súdu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Ako už bolo uvedené vyššie, Exekučný titul I bol zrušený dňa 20.03.2014 v dôsledku čoho exekučný súd uznesením č.k. 12Er/927/2012-196 z 23.07.2015 toto exekučné konanie zastavil. Došlo k tomu až vyše 6 mesiacov po doručení rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21CoE/132/2013-158 z 27.06.2014. V judikatúre NS SR panuje ustálený názor pokiaľ ide o vznik prekážky litispendencie a jej

odpadnutie. „Prekážka litispendencie môže byť odstránená napr. aj tým, že konanie bude zastavené v dôsledku späťvzatia jedného z dvoch návrhov. Pre posúdenie, či tu je prekážka začatej veci, je rozhodujúci stav v čase rozhodnutia v neskôr začatom konaní (R 97/2003).“ Rovnaký názor zaujal aj Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 497/2011 z 2.11.2011 v ktorom posudzoval vznik a odpadnutie prekážky litispendencie. Ústavný súd v tejto súvislosti uviedol: „Ak však súd v dôsledku právoplatného rozhodnutia zastaví skoršie konanie, nastane nová procesná situácia, z ktorej prekážka litispendencie odpadla a pretože súd v skoršom konaní nerozhodol meritorne, iba procesne, nevznikla ani prekážka veci rozhodnutej. Ústavný súd z podania a vyžiadaného spisu krajského súdu zistil, že na okresnom súde boli začaté v tej istej veci dve konania, čo v čase podania neskoršieho podania predstavovalo vadu v konaní. Na základe dispozičného úkonu vzatia späť žalobcu došlo neskôr k zastaveniu skôr začatej veci, čím bola vada v konaní zhojená. V tomto štádiu už teda namietaná vada v konaní nemohla mať za následok porušenie ústavou zaručených základných práv účastníkov konania. V čase, keď sa o veci rozhodoval okresný súd a tiež aj krajský súd, prebiehalo na súde už len jedno konanie, tvrdená prekážka začatej veci už bola odstránená aj keď neprávoplatným rozhodnutím, otázku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu nemožno odvolať, takže nemohlo dôjsť k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces v konaní, v ktorom vystupoval ako žalovaný. Uvedený záver, podľa ktorého rozhodným okamihom pre posúdenie existencie prekážky litispendencie podľa ust. § 83 OSP nie je stav v dobe začatia konania, ale vždy v dobe vyhlásenia (vydania) uznesenia podporuje aj česká odborná literatúra vzťahujúca sa k uvedenému ustanoveniu. Z citovanej judikatúry i názorov právnej vedy teda jednoznačne vyplýva, že prekážka litispendencie je zhojená zastavením skoršieho konania pred meritorným rozhodnutím v druhom konaní. V čase rozhodovania súdu o námietkach v tejto veci už bolo súdne konanie sp. zn. 12Er/927/2012 zastavené, takže vykonaniu exekúcie v tomto konaní nič nebráni. Povinný v námietkach opätovne vznáša námietku premlčania odvolávajúc sa pritom na súdne rozhodnutia vydané v konaní sp. zn. 12Er/927/2012. Tieto sa však vzťahovali výlučne k Exekučnému titulu 1 a to za situácie, keď tento ešte nebol zrušený. Po vzniku tejto skutočnosti však nastala nová hmotnoprávna i procesná situácia, ktorú je potrebné v súvislosti s opätovne vznesenou námietkou zohľadniť. Predovšetkým po zrušení Exekučného titulu 1 sa konanie opätovne vrátilo do základného konania, kde po vykonaní opätovného dokazovania odvolacím súdom bol vydaný Exekučný titul 2. V tejto súvislosti oprávnený poukazuje na to, že počas tohto odvolacieho konania, ktoré predchádzalo vydaniu Exekučného titulu 2 povinný už vzniesol voči jeho nároku námietku premlčania, ktorú odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú. Vysporiadal s ňou na str. 12 Exekučného titulu 2, keď uviedol, že k premlčaniu nároku navrhovateľa (oprávneného) nedošlo. Je teda nemysliteľné, aby v tomto konaní súd túto námietku posúdil inak, najmä ak návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote podľa ust. § 408 ods. 2 Obchodného zákonníka, t.z. do 3 mesiacov od právoplatného skončenia veci samej. Aj keď vzhľadom na vyššie uvedené argumenty, povinným opätovne vnesenú námietku premlčania možno považovať za šikanózný výkon práva a teda za rozporný s dobrými mravmi aj vzhľadom na argumentáciu uvedenú v jeho odvolaní z 18.1.2013 podanom v konaní sp. zn. 12Er 927/2012, s ktorou sa mimochodom odvolací súd v rozhodnutí sp. zn. 21CoE 132/2013 z 27.6.2014 vôbec nezaoberal. Ak by teda tunajší súd opätovne pristúpil k posúdeniu tejto námietky o ktorej už odvolací súd v Exekučnom titule 2 v základnom konaní meritorne rozhodol, musí zohľadniť aj jeho námietku uplatnenia výkonu tohto práva povinným v rozpore s dobrými mravmi. V súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu vyplývajúcim z uznesenia sp. zn. 21 Cob 132/2013 z 27.06.2014, že jeho nárok v tomto konaní bol už premlčaný, poukazuje aj na skutočnosť, že súčasťou Exekučného titulu 1 boli okrem samotnej istiny aj úroky z omeškania a náhrada trov konania, ktorých premlčanie sa spravuje samostatným režimom, t.j. nezávisle od istiny. Úroky z omeškania sa totiž premlčujú za každý deň samostatne vo všeobecnej štvorročnej dobe podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka. Nárok na náhradu trov základného konania, ktorý bol tiež nezanedbateľnou položkou tohto exekučného konania sp. zn. 12 Er 927/2012 sa premlčuje až od ich vzniku t.z. od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým bola táto náhrada úspešnému účastníkovi priznaná. Všeobecná premlčacia doba podľa ust. § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka sa teda podľa rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 21Cob/132/2013 vzťahovala len na samotnú pohľadávku priznanú Exekučným titulom 1 a nie aj jej príslušenstvo (úroky z omeškania) a súdom priznanú náhradu trov konania, nakoľko tieto boli uplatnené v zákonnej premlčacej dobe podľa § 408 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podobne to musí byť aj pri posudzovaní prípadného premlčania nárokov vyplývajúcich z Exekučného titulu 2. Ako je však uvedené vyššie, v tomto prípade nemožno na námietku premlčania prihliadnuť z dôvodov už uvedených. Tieto skutočnosti uvádza len na zvýraznenie toho, že aj z tohto pohľadu nemožno v súčasnosti z rozhodnutia odvolacieho súdu sp. zn. 21Cob 132/2013 v tomto konaní vychádzať, pretože tu existujú nové právne skutočnosti a okolnosti vyplývajúce z Exekučného titulu 2. Čo sa týka návrhu na odklad exekúcie, ten povinný opätovne podal len s poukazom na to, že voči

Exekučnému titulu 2 podal dňa 04.12.2014 dovolanie. Toto však bližšie nezdôvodňuje. Oprávnený dáva do pozornosti súdu, že samotné podanie mimoriadneho oprávneného prostriedku nie je dôvodom na odklad exekúcie. Keďže povinný na základe doterajších šetrení vykonaných súdnym exekútorom nemá žiadny majetok, ktorý by bol spôsobilý v relatívne krátkej dobe (do skončenia dovolacieho konania) uspokojiť vymáhanú pohľadávku aj s príslušenstvom, argument povinného o nezvratnej majetkovej ujme, ktorá by bola povinnému touto exekúciou spôsobená neobstojí. Povinný má totiž len exekučný obchodný podiel v spoločnosti PROTRANS SLOVAKIA s.r.o., ktorú ako konateľ zbavil všetkého majetku, resp. tento použil do ďalších ním založených spoločností. Spoločnosť PROTRANS SLOVAKIA s.r.o. je teda zadlžená a v dôsledku tejto skutočnosti jej obchodný podiel nemá takmer žiadnu hodnotu. Na preukázanie tejto skutočnosti predkladá súdu aj správu súdneho exekútora z 18.12.2013, že exekučný titul vydaný voči spoločnosti PROTRANS SLOVAKIA s.r.o. nebol ani za 4 roky uspokojený, pričom pre nemajetnosť dlžníka bola exekúcia zastavená. Ťažko možno predpokladať, že by z minimálnej mzdy povinného, ktorý je zamestnancom v spoločnosti svojej dcéry (PNT-Transportbegleitungen s. r. o.) bola uhradená vymáhaná pohľadávka oprávneného vyplývajúca z Exekučného titulu aj s príslušenstvom v najbližších rokoch. Aj z tohto hľadiska je obava súdu i povinného o spôsobení „významnej a nenávratnej ujmy a rozsiahlej škody“ na majetku povinného absolútne neopodstatnená. Odklad exekúcie skôr z pohľadu oprávneného zmarí čo i len čiastočné (a vo vzťahu pomeru potenciálneho príjmu povinného k výške vymáhanej sumy zrejme symbolické) uspokojenie oprávneného ako aj ďalších potenciálnych veriteľov povinného. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, argumenty a predložené dôkazy oprávnený žiada, aby exekučný súd rozhodol o námietkach povinného tak, že ich zamietne, návrhu na zastavenie exekúcie povinného nevyhovie a odklad exekúcie nepovolí. V podaní zo dňa 21.06.2021 zároveň oznámil súdu, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 Obdo 18/2015 z 29.11.2016 zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. ICob 109/2014 z 25.09.2014. Predmetným rozhodnutím Najvyšší súd SR vyhovel dovolaniu povinného a exekučný titul zrušil. Žiada preto, aby na jeho podklade exekučný súd v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 exekúciu zastavil a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Dôvodom na zastavenie exekúcie totiž neboli skutočnosti uvádzané povinným v Námietkach.

4/ Dňa 21.06.2021 oprávnený predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, s poukazom na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Obdo/18/2015 zo dňa 29.11.2016 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25. septembra 2014, č.k. 1Cob/109/2014-817 (t.j. exekučný titul v tomto exekučnom konaní) a vec vrátil na ďalšie konanie.

5/ Súdny exekútor sa k návrhom účastníkov nevyjadril.

6/ Podľa ust. § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

7/ Podľa § 57 ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným.

8/ Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

9/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením spisového materiálu, najmä návrhu oprávneného (č.l. 107), povinného (č.l. 34), uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/18/2015 zo dňa 29.11.2016, spisu tunajšieho súdu 12Er/927/2012 a dospel k záveru, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1. písm. b) Exekučného poriadku, nakoľko exekučný titul v tomto konaní - rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1Cob/109/2014-817 zo dňa 25.09.2014 - bol uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 2Obdo/18/2015 zo dňa 29.11.2016 zrušený. Vzhľadom na uvedené súd exekúciu zastavil. Nakoľko exekúcia bola zastavená, súd s poukazom na zásadu hospodárnosti konania už o návrhu povinného na zastavenie exekúcie a o námietkach povinného proti exekúcii a na odklad exekúcie zo dňa 26.01.2015 nerozhodol.

Poučenie:

Proti výroku o zastavení exekúcie je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia na tunajšom súde /§ 58 ods. 5 Exekučného poriadku/.

Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné /§ 355 ods. 2 Civilného sporového poriadku/.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).